

Tilslutning fra De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation“.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til i indeværende Møde at lade foretage denne Behandling. Hvis ingen Indsigelse fremkommer, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Kristen Amby): Paa et Flertals Vegne skal jeg tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget vedtages uændret, saaledes som det er fremsat ved første Behandling. Som det fremgaar af Betænkningen, har der været afholdt nogle Møder, hvor i Virkeligheden kun eet Spørgsmaal har været til Forhandling. Som det fremgaar af Ændringsforslaget fra Venstreminiretallet, drejer det sig om Betimeligheden af at indsætte i Lovforslagets Tekst, at Handelsministeren skal forhandle med en bestemt Gruppe af Borgere, Mejeriernes Fællesorganisation. Man kunde synes, at det er en liden Ting at sprænge en Enighed paa, særlig da Flertallet i sin Betænkning har sagt det, som ogsaa er rigtigt, at Handelsministeren har erklæret sig villig til at forhandle med alle herhenhørende interesse-rede og naturligvis ogsaa med Mejeriernes Fællesorganisation. Saa kunde man synes, at det var dog urimeligt, at man ikke vilde sætte dette ind i Teksten. Dertil vil jeg gerne sige to Ting.

For det første vil det rent lovtæknisk være urimeligt at sætte en enkelt Organisation ind ved Siden af Ministeren for Landbrug og Fiskeri, som Handelsministeren efter Lovforslaget skal forhandle med. Det vil man fornuftigvis ikke kunne gøre. Men selv om man nu kunde lave det om, vilde det i Virkeligheden medføre, at da man skulde forhandle med een Organisation, maatte man naturligvis forhandle med alle andre Organisationer, det vil sige med Organisationer for Forbrugerne, for Arbejderne, for andre Mejerier, for Handelsmejerierne da først og fremmest.

Det fører mig ind paa en anden Grund, som gør, at Flertallet ikke har kunnet gaa med til denne Ændring. Hvis man nemlig i selve Loven krævede, at Ministeren skulde forhandle med alle disse Organisationer, havde man allerede i Starten lagt Ministeren Hindringer i Vejen, ja, næsten før Ministerens Arbejde skal begynde. Hvad vilde det

rent praktisk betyde, at Ministeren skulde forhandle med de og de Organisationer? Det vilde betyde, at først skal der skrives ud til alle disse Organisationer, de kan da ikke indkaldes fra Dag til anden, der vil gaa 8—10—12—14 Dage, inden det første Møde overhovedet kommer i Stand. Saa faar man forelagt Ministerens Tanke, det maa man tygge paa, det maa man eventuelt forhandle med sine Underorganisationer om. Og saa gaar maaske hele Sommeren, inden et Resultat foreligger, og det har jo netop været den højtærede Handelsministers Fortjeneste ved at forme sit Lovforslag, som han har gjort, at der derved er opnaaet Mulighed og Adgang for ham til at handle hurtigt, med det samme.

Dertil kommer, at den Organisation, man særlig har ønsket, at Handelsministeren skulde forhandle med, har haft al Anledning til i Løbet af det sidste Aar at gøre alle sine Synspunkter gældende, men efter at Mælkekommissionens Betænkning er kommet, er denne Organisation jo gaaet sin Vej fra den Kommission, hvori den sad, og jeg maa nok sige, at naar man gaar af Loen, medens der tærskes — og det er det, man har gjort —, er der meget lidt Grund til at indbyde Folk, som ikke møder, naar et Arbejde skal gøres som dette her. Det er altsaa i Virkeligheden en saglig Grund, som for os er meget afgørende, og saa afgørende, at vi ikke mener at kunne gaa med til det foreslaaede Ændringsforslag, hvor beklageligt det end er, at Lovforslaget ikke kan fremtræde som fuldkommen enstemmigt vedtaget.

Det glæder os naturligvis, at vi med Hensyn til selve Formaalet er fuldkommen enige med Venstrepartiet. Man vil ogsaa lægge Mærke til, at den Passus, som staar i det andet Afsnit af Betænkningen, indledes med Ordene: „Man lægger fra alle Sider i Udvalget særlig Vægt paa“ o. s. v.

Dette betyder altsaa, at man med Hensyn til Hovedformaalet og ogsaa med Hensyn til de Retningslinier, Handelsministeren vil følge, hvor han selv har antydnet en vis Udvej, er fuldkommen enig med Handelsministeren. Naar man har ment her at ville give et særligt Udtryk for den Retningslinie, som den højtærede Handelsminister har antydnet, at han vilde følge i første Omgang for at billigøre Mælken, er det, fordi man i Udvalget kunde være bange for, og der ogsaa var Grund til at være bange for, at hvis man oprettede disse særligt billige Mælkeudsalg paa en saadan Maade, at de fik Karakter af, at det var nu Fattigfolks Mælk, der forhandlede, kunde disse Udsalg med det samme ligesom komme ned i en